

FINTA ÉVA (1954) Sárospatak

FINTA ÉVA

Mártonka balladája

(Egy autóbalesetre)

Az úrból lecsapott egy sötét angyal
nem alszanak a pataki asszonyok
keresik gyermeküket éjjelente
merre jár, mit evett, mit ivott.
A gyermeki mosoly tejszínű máza
arcukon ott van-e, mint égi fény
vittek-e kulcsot, hogy lépnek a házba
születik-e újabb rémregény.

Mártonka most minden családba átjár
borzongatja az anyaszíveket
szétzilál boldogságot, biztonságot
elhiteti, hogy hinni nem lehet.
Garázdálkodik lelkünkben a téboly
minden merénylet portánkig sündörög
szétloccsan boldogságunk békearca
oltáraink gyalázzák ördögök.

Álmukban felsírnak a boldogságok
a szülők eszét szétszedi a bánat
a monszunesők sem sírhatnak többet
zokognak függöny mögé rejtett házak.
Húszéves ifjúsága gyenge fátyol
dereng előtte múltba rajzolt képben
mint ama bibliai jászlat
mutatja magát a kiürült éden.

Az úrból lecsapott egy sötét angyal
nem alszanak a pataki asszonyok
retteg a rend a csillagközi térben
a ködben halvány gyermekhang zokog.
Ki jár kertünkben, sorsunkat ki zúzza
ki roncsolja erős platánok törzsét
milyen sötét vákuum nyílt meg fölöttünk
sorsunk edénye ki kezében tört szét?